

132

Sygn. akt ITK 95/85

W Y R O K

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dnia 1 kwietnia 1985r. 19 r.

Sąd Wojewódzki w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie
Rejonowy

Przewodniczący SSR- St. Mydlak

Sędziowie } Z. Kozaczynska, I. Ciulak

Ławnicy }

Protokolant sek. sąd. H. "ysocka

w obecności Prokuratora A. Krukowska - Augustyniak

po rozpoznaniu dnia 1 kwietnia 85 Mirosława Andrzejewskiego
19 r. sprawy

urodz. 18 lutego 1962r.

w Mrągowie syna (córkę) Władysława i Krystyny zd.
Michalak

oskarżon o to, że dnia 14 lutego 1985r. w Siedlcach działając w celu
wywołania niepokoju publicznego lub rozruchów, rozpowszechnił
ulotki pod tytułem "precz z podwyżkami", które w swej treści
wzywały do udziału w akcji protestacyjnej organizowanej wbrew

przepisom prawa na dzień 28 luty 1985r, na terenie Siedlec,

tj. o czyn z art. 282§1 i 2kk w zw. z art. 10, 2kk

Oskarżonego Mirosława Andrzejewskiego uznaje za winnego tego iż
w dniu 14 lutego 1985r. w Siedlcach w celu wywołania niepokoju

publicznego i rozruchu rozpowszechnił ulotki pt. "precz z

MS/K wyrok 2 - Wyrok Sądu I Instancji

podwyżkami", które w swej treści wzywały do udziału w akcji protestacyjnej organizowanej wbrew przepisom prawa na dzień 28

lutego 1985r. na terenie siedzib, tj. o czyn z art. 282~~8~~1kk i za czyn na mocy art. 282~~8~~1kk skazuje go na karę 11

/jedenaście/miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 48~~1~~kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych wymienionych w wykazach dowodów rzeczowych nr. 0/85 - k. 1, nr. 1/85 k. 3, nr. 0/85 k. 12; nr. 0/85 k. 6, - tom. II akt, na podstawie art. 83~~1~~kk zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 14 lutego 1985r do dnia 1 kwietnia 1985r, tytułem opłaty sądowej zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3 600złoty ch oraz obciąża go kosztami postępowania w sprawie.

Sygn.akt IIK.195/85

U Z A S A D N I E N I E

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 14 lutego 1985r. ok. godz. 14-tej oficer dyżurny R.U.S.W. w Siedlcach poinformował przez radiotelefon funkcjonariuszy M.O. Marcina Łęgotę i Marka Łęgasę pełniących służbę patrolową radiowozem, iż w rejonie ul. Szymanowskiego mężczyzna z brodą, ubrany w brązową kurtkę i czapkę z pomponem rozrzuca ulotki. Funkcjonariusze M.O. udali się natychmiast na ul. Szymanowskiego gdzie spostrzegli opisanego mężczyznę faktycznie rozrzucającego ulotki. Na widok radiowozu mężczyzna ten zaczął szybko się oddalać w stronę bloku, w którym mieści się restauracja "Nowa". Funkcjonariusze M.O. podjechali pod ten blok i po chwili spostrzegli wychodzącego z klatki schodowej poszukiwanego mężczyznę. Wówczas to funkcjon. Marek Łęgas wyszedł z radiowozu i zatrzymał tegoż mężczyznę po wylegitymowaniu ustalili, że jest to Mirosław Andrzejewski. Funkcjonariusz Marcin Łęgota natomiast wszedł na klatkę schodową z której wyszedł Mirosław Andrzejewski i na III piętrze tej klatki znalazł kilka rozrzuconych ulotek/5 szt./ zatytułowanych "Precz z podwyżskami".

Po zatrzymaniu Mirosław Andrzejewski został przewieziony do RUSW w Siedlcach, gdzie dokonano przeszukania i w torbie, która cały czas była w jego posiadaniu znaleziono 108 sztuk ulotek o takim samym tytule jak te, które zostały rozrzucone na ul. Szymanowskiego i wyżej opisannej klatce schodowej. Przedmiotowe ulotki wzywały zawartą w nich treścią do zbiorowego protestu w dniu 28.02.1985r. o godz. 12-tej poprzez 15 minutowy strajk, bojkot pracy, oraz spacer protestacyjny od godz. 18-tej do 19-tej na ul. Kłifskie-

Dnia 14 lutego 1985r. jak również bezpośrednio przed tym dniem została rozrzucona w Siedlcach niewielka ilość ulotek o takiej samej treści lub podobnej treści do ulotek znalezionych przy Mirosławie Andrzejewskim jednakże w dniu 14 lutego 1985r. znaleziono ulotki na ul. Wieniawskiego nie tylko zatytułowane "Precz z podwyżkami" lecz po tytule "Apel SKOS".

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w szczególności o następujące dowody: zeznania świadków - Marcina Łągoty, Marka Łęgasza, Zdzisława Szpuntowicza i Aleksandra Nazarczuka oraz w oparciu o dowody z dokumentu tj. notatki urzędowe-k.1,2,21 i 29, protokoł przeszukania osoby/k.7/, protokoł przeszukania pomieszczeń mieszkalnych k.10,11, protokoły przeszukań k.30-31,36-37,40 i 48, dowody rzeczowe k.2,4,5,7,8,13,14 i 15 II tom akt.

Oskarżony Mirosław Andrzejewski nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i odmówił w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie składania jakiegokolwiek wyjaśnienia.

Sąd zważył co następuje:

Oskarżony został przyłapany na gorącym uczynku i widziany był przy wykonywaniu przestępstwa działalności, przez dwóch świadków, których zeznania są ze sobą zgodne. Ulotki, które rozrzucał oskarżony stanowią dowody rzeczowe w sprawie. Rozrzucał je oskarżony zarówno na ulicy jak i na klatce schodowej budynku mieszkalnego. Pozbierane ulotki z ul. Szymanowskiego i klatki schodowej są takiej samej treści, podobnego formatu, odbijane na takim samym papierze i przy pomocy takiej samej techniki druku jak i te które zostały znalezione w torbie oskarżonego po jego zatrzymaniu. Wygląd zewnętrzny męczyzny rozrzucającego ulotki przekazany świadkom /funkcjonariuszom M.O./, przez oficera dyżurnego M.O. okazał się zgodny z wyglądem oskarżonego. Torba w której znajdowały się ulotki była od chwili zatrzymania oskarżonego do momentu przeszukania go w siedzibie RUSW w Siedlcach w posiadaniu oskarżonego.

Opisane wyżej fakty i okoliczności, które pochodzą z zgodnych zeznań świadków, przy braku dowodów przeciwnych prowadzą do jednoznacznego stanowiska, iż oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu czynu, z tym tylko iż czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 282a §1k.k. i że przestępstwa działalność oskarżonego zmierzała jednocześnie do wywołaniu niepokoju publicznego jak i rozruchów. Interpretacja kierunku i celu działania oskarżonego wynika z programu i założonych celów oraz form i metod działania nielegalnej "Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej" NSZZ "Solidarność".

Taka przeszcyna oceny czynu oskarżonego jest oczywista jeżeli zważy się, że z wezwaniem i apelem do strajku i stosowania różnych form protestu oraz bojkot prasy w dniu 28.02.1985r. wystąpiła T.K.K. Oskarżony zatem jeżeli podjął takie wezwanie to starał się wykonawcą woli, kierunku działania, a poprzez to celu do którego zmierzała centralne ogniwo organizacyjne nielegalnej organizacji.

Analiza dotychczasowej działalności Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej wykazuje w sposób niewątpliwy, że zmierza ona do przeobrażeń polityczno-ustrojowych. Na tle zaś tak wytyczonego celu aktualna sytuacja socjalno-bytowa społeczeństwa stanowi jedynie parawan dla ukrycia tego celu i jednocześnie jest jedną z wielu przeszcyn działalności. Treść wezwań i apelów TKK oraz komentarzy rozgłośni zachodnich wskazuje, że każda forma destabilizacji życia społeczno-politycznego jest odpowiednia i potrzebna do realizacji zamierzeń TKK. W dniu 28.02.1985r. chodziło o takie same aczkolwiek doraźne cele wywołania niepokoju i rozruchów. W tym dniu cele te realizował również Mirosław Andrzejewski.

Wywody obrońcy oskarżonego - adw. J. Paczuskiego - zmierzające do zawężenia celu działania oskarżonego tzn. jedynie do protestu przeciw podwyżkom cen na artykuły żywnościowe, a poprzez to do wykazania, znikomego stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu nie doprowadziły do akceptacji przez Sąd sugerowanego stanowiska.

W zakresie pierwszym tj. celu działania, ponieważ jak to zostało
wyżej wykazane założenia TKK wykraczają poza sferę spraw socjalno-
bytowych społeczeństwa i że sfera ta jest tylko jedną z wielu
wykorzystywanych płaszczyzn działania - nie jest ona celem samym
w sobie lecz jedną z dróg, które mają prowadzić do przeobrażeń
polityczno-ustrojowych. Działalność zaś oskarżonego nie ma charakteru
abstrakcyjnego bądź też oderwanego od celu głównego T.K.K.

Przemawia za tym przeszłość oskarżonego.

Oskarżony już jako uczeń Liceum Ogólnokształcącego im. B. Prusa w
Siedlcach będąc przewodniczącym drużyny harcerskiej w szkole
nadał tej drużynie bez zgody Komendy Hufca imię "Bohaterów Stoczni
Gdańskiej". Ówczasnziej stał się jednym z założycieli i aktywnym działaczem
nielegalnej organizacji siedleckiej grupy "Ruch Młodej Polski Podlasia"
Po wstąpieniu na studia w WSR-P Siedlce dalej prowadził nielegalną
działalność: rozpowszechniał bezdebitowe wydawnictwa i ulotki o anty-
państwowej działalności. Dnia 13.12.1981r. decyzją Komendanta Wojewódzkiego
M.O. w Siedlcach został umieszczony w ośrodku odosobnienia. Dnia
7.08.1982r. zbiegł z tego ośrodka. W okresie następnym wielokrotnie
uczestniczył w nielegalnych zgromadzeniach organizowanych przez
podziemne struktury Solidarności, wiele razy był - podejrzewany
o prowadzenie nielegalnej politycznej działalności.

Ponadto w niniejszej sprawie zabezpieczono wiele dowodów rzeczowych
z domu oskarżonego w postaci druków, rysunków i wydawnictw, które
godzą w organy państwa, a propagują Solidarność.

W zakresie drugim tj. stopnie społecznego niebezpieczeństwa
czymu. Tutaj przede wszystkim dlatego, że działanie oskarżonego
wychodziło poza sferę spraw socjalno-bytowych. Nie ma tutaj większego
znaczenia fakt, że w Siedlcach nie doszło do rozruchów. Jest to bowiem
wynikiem działania innych organów Państwa.

Istota tego społecznego niebezpieczeństwa osadza się na tym, że w sferze
społecznej świadomości podważa sens ruchu na rzecz pojednania
narodowego oraz uderza w sygnatariuszy takiego pojednania, a są to

-3-

przecież realnie istniejące siły społeczno-polityczne, właśnie niejednokrotnie rozbieżne w swoich poglądach na kwestie społeczno-polityczne, ale zjednoczone wspólną ideą- ideą dobra narodu i Państwa. Jest to zatem wartość ~~wiki~~ wielka !

Odwoływanie się jakoby w drpdze prostej analogii do artykułów z Polityki i Walki Młodych, które/ przytoczone przez obrońcę/ miały być w swej treści bardzo krytyczne wobec decyzji o podwyżkach cen na artykuły żywnościowe i działalności oskarżonego, który rzekomo czynił to samo co redaktorzy tych artykułów jest nietrafna. Różnica w tych działaniach jest zasadnicza. Oskarżony działał bezprawnie i jako przedstawiciel nielegalnych struktur "Solidarności" oraz wychodził poza sferę bytu ludzi pracy, natomiast redaktorzy działali legalnie i w ramach dopuszczonej prawem krytyki, krytyki twórczej i potrzebnej.

Sąd nie podzielił poglądów oskarżyciela publicznego, że oskarżony wyczerpał swoim działaniem również dyspozycję art. 282-a § 2. W ocenie Sądu § 1 art. 282a zachodzi wówczas gdy sprawca wyczerpuje swoim działaniem istotne dla zamiera "organizuje" czynności sprawcze w sferze przygotowania lub też dokonania. Czynności te powinny być udowodnione i posiadać wyraźnie odrębny charakter znaczeniowy od dyspozycji § 1 art. 282a. Z samego zaś działania w ramach § 1 nie można wyprowadzać spełnienia czynu z § 2 art. 282-a

Przechodząc do wymiaru kary Sąd pragnie zwrócić uwagę na wyżej szeroko omówione okoliczności, które określają stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu oskarżonego. W ocenie Sądu jest to czyn o znacznym stopniu społecznego niebezpieczeństwa. Dotyczy to zarówno strony przedmiotowej jak i podmiotowej ocenionych w ramach art. 50k. Upór i konsekwencja oskarżonego w działaniu przeciwko organom Państwa. Brak zrozumienia dla zachodzących przeobrażeń w życiu społeczno-politycznym i lekceważeniu istniejących sił społeczno-politycznych skupionych w PRON- przesadzają o tym,

Brak jest podstaw do wyprowadzenia pozytywnej prognozy na przyszłość iż oskarżony będąc na wolności nie popełni ponownie przestępstwa, tymbardziej że w obliczu przyszłych zjawisk życia społeczno-politycznego kraju mieliby ku temu okazy. Zauważyć też należy iż żadne poręczeń osobowych nie deklarowało takiej postawy oskarżonego lecz skupiało się na innych kwestiach. Wymierzając zatem oskarżonemu karę pozbawienia wolności nie było podstaw do stosowania dobrodziejstwa z art. 73k.k. Przemawiały przeciwko temu względy prewencji ogólnej i społecznego oddziaływania kary. Dotychczasowa niekaralność oskarżonego i dobra /poza. zakresem politycznego działania/- opinia o oskarżonym zostały uwzględnione przy wymiarze kary. Ponadto Sąd wymierzając karę miał na uwadze ewentualną możliwość przytąpienia przez oskarżonego do sesji zimowej przyszłego roku akademickiego.

Z tych zatem wszystkich względów przeoczono jak w wyroku.---

[Signature]

Oddział Kwalifikacji
Udostępniania i Archiwizacji
Dokumentów w Lublinie